

תשובות לחוברת חידושים על הגדה של פסח לכיתה ב'

תשובה לשאלה בעמוד מס' 1:

באמת לא מוכרח שהיינו נשארים עבדים בגוף, אלא היינו נשארים עבדים ברוחניות. הכוונה היא שהיינו נשארים עבדים לפרעה – עובדי עבודה זרה - גוים, ולא היינו נהיים עבדים לה' – יהודים... ועל זה אנו מודים לה' שהוציאנו ממצרים ולקח אותנו לו לעם ונהינו ליהודים – עבדי ה'...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 2:

לכל המלכים של מצרים קראו "פרעה" ואם כך יוצא שהיינו נשארים עבדים לאחד ממלכי מצרים שגם נקרא "פרעה", ולא דווקא ל"פרעה" הראשון...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 3:

מכיון שלמצוות סיפור יציאת מצרים אין קצבה (אין גבול), שהרי נאמר: "וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח" – כמה שיותר!!! לכן לא מברכים על מצווה זו.

תשובה לשאלה בעמוד מס' 4:

כיון שרבי אליעזר ורבי אלעזר בן עזריה ורבי טרפון היו כהנים ורבי יהושע ורבי עקיבא היו בני של גרים, וכידוע הכהנים והלויים שהיו משבט לוי לא היו משועבדים במצרים, וגם הגרים לא היו בשיעבוד מצרים (כי היו אז גויים) ובכל זאת אנו רואים שהם עסקו כל הלילה בסיפור יציאת מצרים... ונלמד מהם להרבות ולספר כמה שיותר ביציאת מצרים...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 5:

כיון שה' גזר רק שיהיו עבדים, והמצרים לא רק העבירו אותם, אלא רצו להרוג אותם וזרקו את בניהם ליאור וכו' ועל זה – ישפוט אותם ה' – ידון אותם ויענישם...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 6:

כתוב בתורה "כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך" - כלומר כל המחלות והצרות שקיבלו המצרים ה' ימנע אותם מעם ישראל... לכן הירבו חז"ל במספר המכות שקיבלו המצרים כי כמה שיש יותר מכות למצרים, כך יש פחות מכות לעם ישראל שהרי ה' הבטיח שימנע אותם מאיתנו...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 7:

אין הכוונה שלא היינו מקבלים בכלל את התורה ח"ו, כי אי אפשר בלי תורה. אלא אילו לא היינו מקבלים אלא רק חלק מהתורה, או שעשרת הדברות היו נמסרות לנו ממש ואלא מה' יתברך, דיינו – זה היה מספיק לנו... על אחת כמה וכמה שקיבלנו את כל התורה וה' מסר לנו את עשרת הדברות...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 8:

באמת גם אם אנחנו לא היינו נכנסים לארץ ישראל, השבועה היתה יכולה להתקיים על ידי שבנינו היו נכנסים לארץ ישראל. וזה מה שאנו אומרים בהגדה: לנו היה מספיק אילו לא היינו נכנסים לארץ ישראל אלא רק רואים את כל הניסים שעשה לנו ה' – דיינו. על אחת כמה וכמה...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 9:

נכון שלקחנו קודם את ממונם של המצרים, אבל עדיין היינו עבדים לפרעה וכל הממון שלנו היה שייך לפרעה – כי הרי "מה שקנה עבד קנה רבו", ורק אחרי מכת בכורות שפרעה הוציא אותנו לחופשי רק אז הממון נהיה שלנו. ולכן קודם מוזכר מכת בכורות ורק אחר כך מוזכר "ונתן לנו את ממונם" – שאחרי מכת בכורות הכסף נהיה שלנו...

תשובה לשאלה בעמוד מס' 10:

באמת ה' ציוה את בני ישראל לשמור את השבת עוד לפני מעמד הר סיני וקבלת התורה. איפה?! במרה – כשמסר להם את הלכות המן בשבת... ולכן השבת מוזכרת בהגדה לפני קבלת התורה.